

VI

DE TAKEN VAN HET PARLEMENT

Redactionele stelling

Door de toegenomen binding van regeringsfracties aan het (voorgenomen) beleid van het kabinet is effectieve controle door de Tweede Kamer vrijwel onmogelijk geworden en verblijft de oppositie slechts in de politieke wachtkamer. Dit beeld verandert niet bij wisseling van de regeringscoalitie en moet voorlopig als gegeven worden geaccepteerd.

Toelichting

Naast controle en medewetgeving heeft de Tweede Kamer (en dan met name de fracties van de regeringspartijen) zich steeds meer de taak van mederegeren toegerekend. De huidige complexiteit van vele beleidsterreinen maakt dit noodzakelijk: als de Kamer niet vooraf controleert en dus het regeringsbeleid mede helpt vormen is in vele gevallen het alternatief slechts het accepteren van een voldongen feit. Vanzelfsprekend zijn eigenlijk slechts regeringspartijen hiertoe in staat, waardoor de oppositie een marginale rol is toebedeeld. Het overeind houden van de coalitie weerhoudt de regeringsfracties er namelijk van op belangrijke momenten met de oppositie mee te stemmen, ook al is er inhoudelijke overeenstemming. Het is evenwel niet te verwachten dat in een coalitie van een andere samenstelling de partners niet zullen proberen de ander aan de overeengekomen afspraken te houden, zodat de dictatuur van het regeerakkoord een blijvend verschijnsel is. Slechts in een periode van aanzienlijke economische groei is de noodzaak tot het vasthouden aan die afspraken minder groot.